la humanitat

Director: Lluís Companys

Redacció i Administració: Pelai, 56, 2.°

Telèfons 16407 i 16408

Imprenta: Carrer de Bot, 21

*Any I * Núm. 4* — *Barcelona, 12 de novembre de 1931* — *Edició del vespre* — Dues edicions diàries

Per a la seguretat de la República

Degut a les gestions dels senyors Companys i Aragay, seran dissolts els sometents no rurals

El ministre de la Guerra, amb molt d'encert, ha disposat que el Sometent sigui solament rural d'ara endavant, i que, per tant, desaparegui els que tinguin tot altre caràcter, procedint-se a una total renovació del dit cos.

Aquesta disposició del senyor Azaña ha estat adoptada després de les denúncies i gestions fetes prop del mateix pels diputats catalans senyors Aragay i Companys.

Els esmentats diputats han denunciat, així mateix al ministre de la Guerra, que el sometent rural torna a ésser format, en alguns llocs, amb els sometenistes que foren adictes a la Dictadura i als quals la República va prendre les armes per significar un perill a la seguretat del nou règim.

El senyor Aragay pensa portar la qüestió al Parlament. Caldrà, però, que tots els que volem veure la República lliure de perills, vigilin per a impedir la tornada dels elements indesitjables, que en el sometent veuen un lloc ideal per a fer les seves campanyes. Això ha d'evitar-se absolutament, i en aquest sentit els senyors Companys i Aragay han començat les gestions esmentades.

Degut a les mateixes, el general Batet ha rebut l'ordre del ministre de la Guerra de procedir a la dissolució de tota mena de sometents que no tingui caràcter rural.

La reducció de la flota americana

Washington, 12.—El Departament de Marina anuncia reduccions en la flota d'Assia, amb vistes a introduir economies. Això obligarà a vàries modificacions, de manera que el creuer "Rochester", sis contra-torpedíners i nou submarins seran retirats d'aqueles aigües. El porta-avions "Janson" serà sustituït pel "Langle".

Es calcula que el pressupost de la flota d'Assia quedarà reduït a uns quatre milions de dòlars.—Fabra.

El clixé d'avui

La badoqueria ciutadana

L'escena que representa aquesta foto i que Martí, el nostre fotògraf, ha copsat aquest matí amb tanta oportunitat, tots vosaltres l'heu presenciada, i moltes vegades, amb un deix de vergonya inconfessable, n'heu estat també testimonis i actors.

I aquest admirable quadro, que traspua bonhomia i uns sentiments de color de rosa, el podeu contemplar, un per un, tots els dies de l'any, tant si fa fred com si fa calor. A l'hivern en un redós, en una plaça o en una cruïlla on hi bati el sol. A l'estiu, sota

l'ombra benefactora d'uns arbres o d'un edifici.

Nosaltres, els barcelonins, som d'un caràcter molt especial. Per un tres i no res, organitzem una vaga general revolucionària. No ens costa gaire aixecar barricades al mig del carrer. Estem tan acostumats ja als trets, que els sentim sense donar-hi massa importància. Tenim fama d'ésser el poble més terrible del món. Creieu que això és veritat? No. Això són fallàcies que s'inventen una gent que té interès en desprestigiar-nos.

En el fons, creieu-me, som uns sentimentalassos com una casa. Tenim una confiança cega en la bona fe i en els bons sentiments de les persones. Contempleu, sinó, aquesta foto. Aquest home que discurseja al mig d'aquesta rotllana ens promet amb un flascó d'elixir la felicitat eterna. En uns papers impresos ens donarà la fórmula infalible per aconseguir una vida interminable sobre un llit de roses.

Analitzeu, ara, aquest esguard dolç i manyac dels espectadors. Tots estan convençuts de què aques home té tota la raó...

Com a epileg d'aquesta nota se'ns acut una magnífica idea. Sabem que el Patronat Oficial de Turisme i els hotelers de la ciutat es queixen de la poca afluència de forasters a la nostra ciutat. Vistos des de l'estranger, som una mena de focus terrible, minat per tota mena d'anarquistes, d'incendiaris i de criminals.

No podrien les nostres organitzacions turístiques escampar aquesta foto per les cinc parts del món? Un poble que pot oferir aquests deliciosos espectacles ha d'ésser, forçosament, el poble més tranquil, més pacífic i més dolç del món. La feliç Arcàdia no ho era pas més que nosaltres.

E.

COL·LABORACIO

Humanidad

per Rodrigo Soriano

Humanidad, "Humanité", glorioso nombre! El viene a mi memoria con el de Clemenceau, aquel terrible tigre cuya zarpa escribió, como sangrante herida, el tan sarcástico como esperanzado título de su periódico "¡Humanidad!" "¡Humanidad libre", "El hombre encadenado". el "Hombre libre". Tales títulos aparecian en días de la guerra, de la carnicería, del bárbaro desquicio... Sonaban, crueles, como carcajada de calavera en el mortuorio rictus. Ellos iban unidos, ¡oh sarcasmo!, con la evocación de campos, ayer floridos, ahora encharcados en sangre, con la de pirámides de cadáveres que tomaban el puesto al almiar de miés, con inacabables cementerios donde reposaba eternidad toda una generación, con enlutadas viudas, con abandonados niños, con ciudades ardiendo y llanuras sembradas de carroña. ¡Humanidad!, ¡burlesca palabra! El tigre había mojado su zarpa en charcos de sangre y escribía en un blanco papel que parecía mortaja. Humanidad fué, entonces, inhumanidad, retroceso, sangre... Porque Clemenceau era rayo de la guerra. Y la guerra mundial, igual fruto de idéntica barbarie. Mas **La Humanidad** que ahora nace en Barcelona, con el prestigio de tan pacíficas plumas, es "Humanidad" digna de serlo, humana humanidad para uso de humanos. Dicho sea sin redundancia ni pedantería de viejos humanistas. De aquellos siete sabios de Grecia, presuntuosos, que tienen su trono ateneista en el Olimpo parlamentario. **Humanidad** será libre y fuerte porque la oreará el aire de los campos, el virginal perfume, áspero, de las rústicas flores, el ambiente, joven y siempre esperanzado de las ciudadanas calles; porque será barricada de papel y plomo donde tronará su voz rebelde el agitado pueblo; porque será carne sufrida de la humanidad doliente y carne de oprimidos... Porque será fecundante sol de justicias. Ella recogerá el grito de las muchedumbres, las ansias de los desesperados, el subterráneo clamor que surge de las minas, el del campesino, el del marino, el del ciudadano. ¡Grande, sublime **Humanidad**! ¡**Humanidad** para todos los humanos! ¡Humanidad de amor, sin fronteras ni viejos prejuicios. Esta debe ser, sí, la **Humanidad** que nace en Barcelona y a la que fraternalmente felicito.

Siluetes ciutadanes

Les timbes de "La Carteta"

Si un diari gràfic hagués publicat un retrat d'una operació dels "gangsters" de Xicago o bé d'una operació nocturna d'un "rata d'hotel" no li negaríem el sensacionalisme. Els operadors de "La Carteta", tan absolutament barcelonins, bé mereixen avui l'honor de que els donem a la publicitat en un moment de concurrència de parroquians.

Diariament aquests negociants, benemèrits de la premsa barcelonina donen a l'informador material fresc. Sempre hi ha un pobre paroquià al qual li hauran desaparegut, sense voler-ho ell, cinc duros únics que portava a sobre. A una dona li hauran pres el portamonedes i li hauran saquejat a una altra el cistell d'anar al mercat. Així actuen els de "La Carteta". El joc, ultra ésser el gran medi de fer agrupar a gent distreta és un joc que mai no perd el que el porta a terme. La "carteta" i la "boleta" són màgiques a les seves mans agilíssimes de prestidigitador. El neòfit veu, està cert, es deixaria tallar una orella de que la "carteta" o la "boleta" es aquella o es-

tot i havent endevinat "La Carteta" o "La Boleta" li han desaparegut, sense saber com, uns diners que portava a la butxaca i que no havia arrriscat en el joc.

Aquests com els rebenta pisos; la metxera i l'atracador profesional tenen estatge en aquests carrerons bruts i pudents del "barri xinès". Ara que els veiem compactes apassionats no estan distrets. Més avall, pausadament puja una parella de guàrdies de seguretat. No arribaran a vint-i-cinc metres que no hagi desaparegut jugadors i estres de joc. Les taulettes seran plegades i els guàrdies no s'adonaran de res. Cinc minuts després a un "ciutadà" tà sota aquella closca determinada. I segur del negoci posa una quantitat bé és migrda potser endevina. Però tan bon punt enllaminit del primer èxit i considerant a l'altre un babau que vol perdre quartos, es llença i dobla la quantitat, la "boleta" i la "carteta" ja són a un altre lloc del que ell havia vist palpablement posar-la. El jugador neòfit queda bocabadat. Quan es retira tot pansit encara per comble s'adona de que a la cartera o al rellotge li han sortit cames. I esverat corre a donar compte d'aquests prodigis que passen en el districte cinquè, en el barri xinès, a la policia que encara a damunt el considera un babau.

El que no deu tolerar-se

El ridícul complot monàrquic

Els monàrquics no tenen esmena. No volen convence's de que el que ells enyoren no tornarà, passi el que passi. I s'entretenen, candorosament, en conspirar, com si de les seves conjures en pogués sortir res pràctic.

Ara, a Madrid, uns quants capitostos de la colla borbonista, han fet un petit complot. Potser ni això serà. Tant se val. Han aconseguit que es parli d'ells i que a l'estranger i a certs indrets de la península se'ls prengui seriosament. Això no pot seguir així de cap manera.

Cal aplicar, amb tota la seva intensitat la llei de defensa de la República. En venir aquesta, tots els monàrquics que no es resignen, s'amagaven esporuguits. Ara, en veure que la llei no s'aplicava, és descaren i gallejen i mouen avalots... i conspiren.

Cal que sàpiguen que no ens havem oblidat d'aquells temps de dictadura, en què va ésser dissolt el Parlament, van ésser assaltades les caixes municipals i cada dia la dignitat ciutadana rebia una nova ofensa. No hem oblidat aquells temps d'escàndol i vergonya que, en pensar-hi encare ens fa enrogir les galtes. La nostra economia encara avui en pateix i en patirà molt temps, d'aquella trista actuació. I ara, aquells homes s'atreveixen a voler comprometre l'obra de la República? Cal que tot el poble s'aixequi contra d'ells, i que Govern i poble no permetin les maquinacions pertorbadores.

Un vaixell de pesca topa, en entrar al port de Zeebruge, amb una mina marina

Ostende. — En entrar avui al migdia el vaixen de pesca a motor "Heyst núm. 17", al port de Zebruge, amb un abundant caregament de pesca, en passar prop del vaixell de guerra "Wandelaer", sofrí un cop violentíssim, seguit d'una formidable explosió. El vaixell de pesca acabava de topar amb una mina, vestigi de la guerra 1914-1918, espècimens de la qual se'n troben encara diseminades al llarg de les nostres costes, constituint un gran perill per a la navegació i la pesca.

Afortunadament, tota la tripulació fou salvada, acudint en el seu socors el vaixell "Leebruge 28", que es trobava prop de l'accident.

EL CONFLICTE XINO-JAPONES

La situació a la Manxúria és estacionària, sense que la gravetat hagi desaparegut

Ciutat canonejada

Pekin, 11. — Un torpeder japonès que es dirigia a Chang-Hai Kwan, ha fet set dispars de canó sobre Taku, prop de Tion Tsin.—Fabra.

Reforços japonesos

Tokio, 11. — En els centres oficials s'assegura que l'emperador que actualment es troba en les maniobres militares de Kumamoto, ha rebut una demanda del general cap de l'Estat Major, per a que autoritzi que marxin aquesta nit a Manxúria, quatre-mil homes d'infanteria. — Fabra.

La marina japonesa està al corrent

Tokio, 11. — A conseqüència de les notícies rebudes de Manxúria, el ministre de Marina, que es trobava amb l'emperador al camp de maniobres, ha regressat inesperadament a aquesta capital. — Fabra.

Delegat americà per a tractar de la qüestió

Washington, 11. — L'ambaixador dels Estats Units, general Dawes, ha rebut deu seu Govern l'ordre de dirigir-se a París amb objecte d'assistir a la reunió edl Consell de la Societat de Nacions on deu tractar-se la qüestió de Manxúria.—Fabra.

Hom espera solventar el conflicte

Londres, 11.—Preguntat per Mr. Lansbury, sir John Simon ha manifestat que assistirà a la reunió del Consell de la Societat de Nacions. Ha afegit que esperava que amb la direcció de M. Briand i l'ajut moral dels Estats Units, podrà solucionar-se el conflicte de Manxúria. —Fabra.

El govern de Manxúria

Toquio, 11.—El nou Govern constituït a Mukden el divendres ha començat els seus treballs. Els japonesos neguen que

IOSHIZAWA
ambaixador del Japó a París

tinguin res a veure amb aquest Govern, encara declaren que estan decidits a apoiar qualsevol tentativa honesta encaminada a establir una bona administració i a posar pau al país.—Fabra.

La situació és greu

Toquio, 11.—La gravetat creixent de la situació de Manxúria ha decidit a les autoritats japonesas a enviar quatre destroyers a Port Arthur y Kure. El creuer "Yakumo" ha sortit de Yukusuka per a Sasebo, on esperarà ordres.—Fabra

Dimissió d'un general

Rangoon. 11.—Comuniquen de Kharbi nque ha dimitit el general Ma Chang Kan, essent substituït pel general Chang Hai, partidari d'una aliança amb els japonesos.—Fabra.

Atac a la policia xinesa

Pekin, 11.—De l'Agència Indo Pacific: Un gran nombre de revolucionaris atacaren ahir a la policia xinesa que es troba acuarterada a l'edifici de la Universitat.

Les tropes franceses es situaren al lí-

El riu Nonni, on hi han hagut els primers combats

mit de la concessió per a protegir les concessions estrangeres.

La situació s'agreuja per moments.—Fabra.

La situació a Tien-Tsin

Pekin, 11.—Diuen de Tien Tsin que continúa el foc de fusilleria.

Per evitar encontres directes entre xinesos i japonesos, s'ha constituït una espècie de policia internacional composta francesos, inglesos, norteamericans i italians.

Desde la concessió japonesa foren disparades vuit canonades, caient una granada a la Prefectura de Policia.—Fab.

Els xinesos han fet foc contra els japonesos

Tokio, 11.—L'Agència Rengo anuncia que aquesta matinada, a les dues, les tropes xinesas de Tien Tsin han obert el foc contra la concessió japonesa.

Entre els japonesos s'ha produït gran pànic.

Han estat collocades forces de vigilància als límits de la concessió.—Fabra

Deu anys de pau... i prou

Londres, 12.—La Unió Britànica pro Societat de Nacions es reuní sota la presidència del ministre de l'Interior, senyor Herbert Samuel, el qual en el seu discurs digué que per primera vegada a la història, s'havia mantingut la pau durant una dècada, cosa que havia d'atribuir-se a l'acció beneficiosa de la Societat de Nacions.

Acaba manifestant que el poble anglès confia en un pròxim arranjament de la qüestió de Xina i que el Japó es mantindrà fidel als tractats de pau.

Els ambaixadors japonesos a Londres i a Roma, aniran a París

Tokio, 12.—Els ambaixadors japonesos a Londres i a Roma han rebut instruccions d'anar a París per a ajudar a Yoshizawa en la pròxima reunió del Consell de la S. de N., per tal que exposi d'una manera clara el cas del Japó.

No és probable, però que els dos diplomàtics assisteixin oficialment a l'assemblea de la S. de N. i només estaran a París per asistir al seu esmentat collega o sustituir-lo en cas de necessitat.

També han estat trameses instruccions al ministre japonès a Xina perquè protesti davant del Govern de Nankin que les tropes xineses estessin a menys de 50 metres de la concessió japonesa en ocórrer els desordres de Tientsin, çò que és contrari a l'acord xino-japonès de 1902.

En els centres oficials hi han temors de possibles greus complicacions al Nord de Manxúria, on les forces xineses concentrades als voltants d'Anganxi, són numèricamente molt superiors a les forces nipones que ocupen la regió del riu Nonni.—Fabra.

L'optimisme de Sir Simmon

Londres, 12.—A Birmingham el ministre d'Afers Estrangers, sir Simmon, pronunció un discurs en el qual expressa la seva confiança que el conflicte de Manxúria tindrà una solució satisfactòria. Afegí que la política exterior d'Anglaterra havia d'inspirar-se en l'obra de la Societat de Nacions.—Fabra.

Una treva

París, 12.—"Le Matin" publica un telegrama de Toquio, via Londres, segons el qual s'ha arribat a una treva entre el general xinès Ma Xang Xang, comandant de les forces xineses a Manxúria i els japonesos que hi han al riu Nonni.

Es posen en raó els japonesos?

Washington, 12.—El senyor Stimson ha manifestat que s'havia rebut una nota molt conciliadora del Japó relativa el conflicte de Manxúria.—Fabra.

El general Dawes camí de París

Toquio, 12. — L'ambaixador dels Estats Units ha informat en nom del seu govern, que el general Dawes s'ha posat en camí vers París per mantenir-se en contacte amb les principals potències i cooperar amb elles si és necessari, però que no assistirà a les reunions del Consell de la S. de N.—Fabra.

La normalització de la situació

Londres, 12.—El coresponsal de l'Agència Reuter en Tientsin telegrafia saber de bona font que acaba de firmar-se un acord que en vint-i-quatre hores normalitzarà la situació plantejada a aquella localitat amb motiu dels desordres ocorreguts. No dóna detalls sobre aquest acord.—Fabra.

cada dia...

Butlletí del temps

Nit de vent. Ho sabem perquè una finestra havia quedat mal tancada. Tot allò de les fulles seques, el parpellejar dels fanals, etc., etc.... aquell clixé de sempre.

I un dia gris, un dia pàllid, com convalescent. En escriure aquesta nota temem que el convalescent recaigui.

Un defensor d'última hora

Alba—no el duc, sinó don Santiago—ha defensat el senyor March.

Ho comprenem perfectament.

Deu ésser terrible fer de savi tot el sant dia, des de que hom es posa els mitjons al matí fins que se'ls treu al vespre.

Déu ésser terrible fer de savi tot el sant dia i per a què ningú—fora dels quatre altres savis de la penya—ho sàpiga.

Viure i morir fent de savi anònim, quina tragèdia!

Una solució

Aquest és un home anònim, un home del carrer. Aquest home ha tingut una idea. I ens la ve a oferir.

Heus ací la idea: No recordeu aquell "torneo a la antigua usanza"? Aquell "torneo" tan pintoresc que fou com una mena de comiat a la vida de la dictadura?

Doncs, aquest home que ens ve a trobar s'ha recordat d'aquelles armadures. Què s'han fet aquelles armadures? On paren?

Els diaris acostumen a portar, en les notes d'Ajuntament, una nota encapçalada així: "D'interès per als taxistes".

I l'home anònim diu:

—D'interès per als taxistes seria que hom posés al seu servei aquelles armadures.

Així, potser, en veure els xofers armats i coberts de ferro de cap a peus, s'acabarien els atracaments.

Les collaboracions perilloses

Hom diu que Josep Ortega i Gasset i Miquel Maura collaboraran en política.

A nosaltres ens faria més gràcia que Miquel Maura collaborés a Revista de Occidente.

ARA VA DE DEBO...

La lluita contra els bandits de Còrsega

Nombroses detencions

Segueixen, a Còrsega, les operacions militars contra els bandits. Les darreres noves que el telègraf ens comunica, ens parlen de què les detencions de còmplices i simpatitzants dels malfactors són nombroses; que ha estat agafat el cunyat del bandit Spada, que era qui el proveïa de municions i queviures; que els 600 guàrdies mòbils, amb el seu seguici de tancs, metralladores i gossos policies, han començat la seva enèrgica ofensiva; que a Ajaccio s'ha establert la prèvia censura per a la premsa i s'ha declarat l'estat de guerra; que als periodistes que hi han acudit, àvids de sensacions a tramèter, han estat proveïts, com a les guerres, de braçals verds...

Ha començat la neteja de la Còrsega, per la regió de Palneca, que fou feude de Bartoli. Palneca és un lloc salvatge, ideal per als bandits de novella. La vila de Palneca ha estat ocupada, i, després d'un breu combat, les tropes s'han apoderat de la casa comunal de Cazzano. Una baralla s'ha produït entre els familiars dels bandits Bartoli i la família del que el va matar. No es confirma la mort del bandit Santoni.

El general Fournier ha pres el co-

manament de les tropes. La cosa va de debò, doncs, com hom pot veure. No obstant, a París, la gent s'ho pren un xic a broma. D'ara en endavant ja no seran possible les descripcions pintoresques. Recordem-les: Els bandits trucaven a la porta d'una casa aillada, i allí eren ben acollits, si no plau per força. Allí trobaven llit i jas, i no hi havia pas por de que fossin denunciats. La venjança no hauria tardat en fer-se sentir. I entorn d'aquests bandits s'extenia una atmòsfera de generositat, de noblesa, de "cavalleria", que

feia molt bonic. I després venia la clàssica "vendetta" que ha donat lloc a tanta literatura.

La tàctica que hom segueix és reduir-los per la fam. Totes les carreteres i camins que condueixen al bosc acollidor estan presos. Ni queviures ni municions poden arribar als sitiats. I així es pensa obligar-los a la rendició, i, amb ella, a la fi de la llegenda...

R.

Nombroses detencions de suposats encobridors

Ajaccio, 12.—El Jutjat ha acabat aquesta tarda la classificció dels "dossiers" relatius a les persones detingudes com a còmplices o encobridors dels bandits.

Com a encobridors del bandit Andreu Spada s'han practicat sis detencions.

Pel mateix delicte respecte als bandits Caviglioli i Torre, 22 en el sector de Guagno.

En encobrir al bandit Francesc Borhea s'han practicat a Guitera sis detencions, entre elles la d'un germà del bandit nomenat Vicents.

Acusats d'encobridors del bandit Bartoli, han estat detingudes 26 persones, entre elles l'alcalde de Cozzano, Severi Santoli, regidor, i alguns membres de les famílies de Bartoli i de Santoli.—Fabra.

Troballa d'armes

Ajaccio, 12.—Durant els registres portats a cap per la policia a Palneca, Sari i Orsino per a cercar els bandits, s'han descobert nombrosos fusells i revòlvers, així com una gran quantitat de municions.

De tot se n'ha incautat la policia.—Fabra.

El brillant parlament de Pere Corominas sobre l'ordenació bancària

De la sessió d'ahir a la nit

El diputat català Pere Corominas, ha fet, a les Corts, un brillant parlament.

Començà advertint que tractarà objectivament aquest qüestió, fugint de tota discussió política.

S'apressa a fer constar que sols es sostindrà un torn en contra.

Felicita al ministre per la seva representació, i diu que tan sols farà petites observacions que dóna a aquesta intervenció aquest aspecte de torn en contra.

Recorda que en intervenir ell a la llei bancària que regeix actualment, diu que el Consell superior bancari, es convertia, com ha succeit, en un organisme burocràtic sense eficàcia.

Critica que es segueixi la política en el projecte. I creu que representarà una pèrdua més gran que els beneficis que s'obtinguin amb l'impost.

Critica a més, que el ministre d'Hisenda manegi la reserva d'or, i diu que tot això serà en perjudici, ja que portarà tot seguit a l'empréstit, cosa que no sempre és possible.

Quan a la reserva d'or, en cas que s'aprovi el projecte no serà en benefici per l'economia nacional. El principi de la llei, és magnífica, mes resultarà que al Banc no li convindrà comprar or, perquè en estabilitzar tindrà perjudicis i en canvi aleshores li convindrà comprar divises.

El Sr. COROMINAS segueix dient que amb el projecte segueix aquest règim o en establir-se per la llei anterior, i quant es referix a ganàncies i pèrdues en limitar les pèrdues del banc.

Creu que deu pesar sobre l'Estat, tots els perills amb les ganàncies o pèrdues de la revalorització o estabilització.

Acaba dient que lo que manca, és evitar que tingui de reformar-se de nou la llei d'ordenació bancària, perquè aquestes lleis no són per a que s'estiguin reformant cada dia.

El que no es pot discutir és el dret indiscutible del Parlament i del govern, per a dictar unes normes que cregui intedessants en les relacions bancàries.

«Cuatrocientas mil pesetas para la participación española en los Juegos Olímpicos... cuya expedición organizará el Comité Olímpico Español... ¡Que todavía es monárquico!»

(De «Heraldo de Madrid», d'ahir).

memoriaesquerra.cat — La Humanitat [Barcelona, 1931-1939], 12/11/1931, pàgina 1